

Dělnická strana může fungovat dál

Úplně poprvé česká vláda navrhla rozpustit politickou stranu kvůli porušení principu demokratického státu a neuspěla. Dělnická strana, která byla obviněna, že usiluje o svržení demokracie a zastřešuje extrémistické uskupení včetně neonacistického Národního odporu, může dále fungovat.

Nejvyšší správní soud ve středu dopoledne označil vládní důkazy za naprosto nedostatečné. Zástupce ministra vnitra u soudu předložil pouze dokument, ve kterém Dělnická strana hlásá nulovou toleranci proti polistopadovému režimu. Podle soudu ale nelze politickou stranu zrušit jen proto, že kritizuje politický systém. K situaci se vyjádřil i senátor Jaroslav Štětina, který se byl na soudním jednání podívat: „Byl jsem zděšen, jak nekvalifikované argumenty vláda předkládala. To, že soud Dělnickou stranu nerozpustil, je velká prohra demokracie.“

Verdikt soudu přivítali příznivci Dělnické strany potleskem a křikem přímo v soudní síni. „Dělnická strana porazila vládu u soudu, příště to bude ve volbách,“ radoval se z rozsudku předseda strany Tomáš Vandas

a zároveň vyzval ministra vnitra Ivana Langra, aby vyvodil důsledky a rezignoval. Ministr vnitra nesouhlasil s chybou na straně ministerstva a zdůrazňuje, že Nejvyšší správní soud rozhodl o takovém případě poprvé ve své historii, a proto až nyní ví, jaké podklady soud očekává.

Klára Kalibová z občanského sdružení Tolerance a občanská společnost vidí jasné důkazy spojení mezi DS a Národním odporem například v loňských volbách. Na kandidátkách strany se objevili hlavní představitelé Národního odporu jako Erik Sedláček, který byl i nepravomocně odsouzen na 3 roky do vězení za podporu nacismu. Na mítincích DS vystoupila Michaela Dupová z ženské neonacistické skupiny Resistance Women Unity. Tato organizace vychvaluje mimo jiné také manželku pohlavára SS a říšskou vůdkyni žen Gertrudu Schulzovou.

Proti rozhodnutí nejvyššího správního soudu se nelze odvolat, vláda ale může podat nový návrh na zrušení strany. Ministr Langer hodnotí situaci jako prohranou bitvu nikoliv válku.

NIKOLA POTMĚŠILOVÁ

Brožová-Polednová se do vězení nechystá

Bývalá prokurátorka Ludmila Brožová-Polednová, která se podílela na případu Milady Horákové, má nejspíše 20. března nastoupit šestiletý trest. Pro deník Právo to uvedl soudce Petr Braun. Pokud se sama nepřihlásí v plzeňské věznici, kam náleží podle místa bydliště, přivede ji eskorta.

Žádost o odklad ze zdravotních důvodů soud zamítl už v září. „Není schopná sama chodit, jet autobusem ani taxíkem. Samozřejmě, až si pro ni přijde eskorta, bránit se jí nebude,“ řekl pro ČTK obhájce odsouzené Vladimír Kovář, který vyzývá podání další žádosti o odklad.

Nejvyšší soud v současné době projednává dovolání Brožové-Polednové.

MONIKA TROJANOVÁ

Evropský summit v Praze

Česká metropole ožije ve čtvrtek 5. března na dva dny hudbou, cizokrajným jídlem i zvukem jmen významných evropských politiků. Za spolupráce Výboru regionů a hlavního města Prahy se v prostorách Obecního domu a paláce Žofín odehraje Evropský summit regionů a měst. Bude se jednat o nejrozsáhlejší akci v rámci českého předsednictví v Radě Evropské unie, svou účast potvrdili např. předseda Evropské komise José Manuel Barroso, předseda Výboru regionů Luc Van den Brande nebo eurokomisařka pro regionální politiku Danuta Hübnerová. Hlavní program summitu bude provázet akce s názvem Ochutnejte Prahu, na níž představí české i vybrané evropské regiony svou gastronomii a hudební produkci.

Summit se bude konat před volbami do Evropského parlamentu a jmenováním nových členů Evropské komise. Kromě politiky soudržnosti v Evropě se budou tématy týkat také

fenoménu celosvětové ekonomické krize a schopnosti Unie na ni reagovat na úrovni regionů a měst. Výsledkem by měla být deklarace, kterou předloží předseda Výboru regionů na jarním summitu Evropské rady.

Součástí programu bude debata předsedů evropských politických stran, předsedy Výboru regionů a primátora Prahy, kterou bude živě přenášet Česká televize. Pro Pražany jsou připraveny koncerty a stánky s občerstvením typickým pro jednotlivé regiony. Návštěvníci se mohou těšit na vystoupení Ivy Frühlingové, skupin Fun Lovin' Criminals, Čechomor, Gipsy.CZ aj. Kromě hvězd populární hudební scény se představí také folklorní soubory z Česka, Slovenska a Maďarska, kejklřičky, ekvilibristé a další.

Žádná speciální bezpečnostní opatření Praha nechystá. Významnější politici si přivezou svou vlastní ochranu.

MARKÉTA PARÁČKOVÁ

V pátek 6. března se uskuteční 3. ročník benefiční akce Párty na kolečkách. Vystoupí umělci s postižením i zdraví. Získané peníze budou použity na rozvoj vzdělávacího centra Studeo v Jedličkově ústavu v Praze. Foto Simona Beránková

Diskuse o vyšší bezpečnosti internetu

Český předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů Igor Němec a jeho francouzský protějšek Alex Türk se sešli v Praze nad tématem nebezpečí využívání virtuálních sociálních sítí. Jejich dvoudenní setkání vyvrcholilo středeční veřejnou diskusi v pražském francouzském institutu. Oba předsedové hned v úvodu přiznali, že před nimi stále vyvstává mnoho věcí otázek než odpovědí.

Türk uvedl, že neopatrné zacházení s osobními údaji vede například k tomu, že potenciální zaměstnavatelé mohou díky zveřejněným informacím snadno profilovat osobnost žadatele o práci, což jej může znevýhodnit. Český předseda Němec pak upozornil na to, že zveřejněné údaje, jako například politické preference či příslušnost k některým extremistickým organizacím, jsou nesmazatelné, čehož si mladí často nejsou vědomi. „Pokud budou chtít v bu-

doucnu v něčem vyniknout, tak se vždycky najde dostatek lidí, kteří jim tyto hříchy z mládí rádi připomenou,“ dodal. Türk na toto téma řekl, že EU by ráda stanovila, jak dlouho se budou uveřejněné údaje uchovávat. Francouzský předseda dále jako jeden z problémů uvedl nevyváženost vztahu mezi uživateli a sítí. „Jde o obchodní vztah, v němž platíme zadáním osobních údajů,“ prohlásil. Podle Němce je snahou EU právně zakotvit, kdo a jak je zodpovědný za to, co se na internetu zveřejňuje. „Když někdo o sobě řekne se svým souhlasem cokoli, je to jeho problém, ale známé jsou i případy, kdy někdo v rámci své prezentace zveřejní osobní údaje třetích osob.“

Oba předsedové se však shodují, že jde o citlivé téma a je velmi obtížné užívání virtuálních sociálních sítí zahrnout pod nějakou právní normu. „My nechceme Facebook zaká-

zat. Vedle obtíží přináší i mnoho pozitiv a uživatele obohacuje,“ řekl Türk. Evropská unie vidí budoucnost především ve vzdělávání mladých uživatelů, ale také jejich rodičů a pedagogů, v oblasti šíření znalostí o hodnotě soukromí a o nebezpečích internetu. V ČR již třetím rokem běží program Ochrana osobních údajů ve vzdělávání. Francouzský úřad pro ochranu dat se zase účastní propagačního programu Internet bez obav. Němec řekl, že jako jednu z cest k výchově uživatelů vidí použití prostředků, které oni sami přijímou, tedy internetu či přímo Facebooku. Na závěr přirovnal výchovu v této oblasti k poučení malého dítěte o tom, že na plouti se nesahá, tím, že se samo spálí. „V případě Facebooku však toto spálení přijde třeba až o třicet čtyřicet let později,“ dodal.

MARKÉTA ŠRAJ BROVÁ

krátce z domova i ze světa

■ Hladiny řek stoupají, ČR hrozí povodně

Po několika deštivých dnech a oteplení se vzedmuly hladiny mnoha českých řek. Již ve středu byl vyhlášen první stupeň povodňové aktivity na zhruba 20 místech ČR, na dalších deseti místech vodohospodáři vyhlásili druhý stupeň, stav pohotovosti. Ten se týká zejména Vysočiny, jižních a východních Čech. Během čtvrtka má přibýt dalších 15 mm srážek. Český hydrometeorologický ústav proto vydal varování před vzestupem hladin až na třetí stupeň a to zejména na tocích v povodí Dyje.

■ Počet poslanců se pravděpodobně sníží

Jako pojistku proti povolebnímu patru označil premiér Mirek Topolánek dohodu o snížení počtu poslanců ze současných 200 na 199. Uvedl to po středeční schůzce lídrů koalice. Změna, kterou navrhli lidovci, by měla být zakotvena v zákoně o přímé volbě prezidenta. Koalice také jednala o případných bonusech pro vítěze voleb. K žádnému výsledku se ale nedopracovala.

■ Počty neplatců rostou

V ČR se dramaticky zvýšil počet podnikatelů a rodin neschopných splácet své závazky. Celkový dluh domácností navíc v lednu vzrostl o 4 miliardy na současných 884,4 miliard korun a v období listopad až leden přibýlo téměř 90 000 nezaměstnaných. Ekonomická krize je naopak obdobím žní pro společnosti vymáhající dluhy.

LUCIE ŠTĚRBOVÁ

■ Haag poprvé vydal zatykač na úradujícího prezidenta

Súdánský prezident Umar al-Bašír je první hlavou státu, kterou mezinárodní trestní soud v Haagu obžaloval ještě v úřadě. Bašíra viní z válečných zločinů, zločinů proti lidskosti a genocidy v Dárfúru.

Bašír obvinění odmítá s tím, že jde o spiknutí a novou formu kolonialismu ve snaze destabilizovat Súdán. Podle pozorovatelů se Bašír před soudem v brzké době ani neobjeví, protože Súdán jurisdikci soudu neuznává a odmítá s ním spolupracovat. Soudu tak zůstávají jen velmi slabé páky na prezidentovo zatčení.

■ Razie na Ukrajině vyvolávají obavy o plyn

Po středeční razii v sídle firmy Naftogaz se dnes jednotky ukrajinské státní bezpečnosti SBU pokusily vniknout i do budovy společnosti Uktransgaz. Podnik je dceřinnou společností Naftogazu a spravuje ukrajinské plynovody. Vyšetřovatelé při své první razii hledali dokumenty ke smlouvám s ruským plynářským podnikem Gazprom. Zásah přišel pár dní předtím, než má Naftogaz zaplatit Gazpromu za únorové dodávky. Vyvolává tak obavy z opětovného zastavení ruských dodávek plynu do Evropy.

■ Chodorkovskij znovu před soudem

Nejnámější ruský vězeň, bývalý šéf společnosti Jukos Michail Chodorkovskij, čelí dalším obviněním. V obnoveném procesu, který ruský tisk komentuje jako mocenský souboj mezi prezidentem Medveděvem a premiérem Putinem, hrozí kdysi nejbohatšímu Rusovi dalších 20 let na Sibiři. Prokurátoři Chodorkovského viní z podílu na zpronevěře téměř 900 miliard rublů a z finančních machinací v několika firmách.

TATIANA HOŘAVOVÁ

Svatý Vít patří státu, rozhodl Nejvyšší soud

Dnešním ránem pravděpodobně skončila pře státu a katolické církve, která trvala sedmnáct let. Nejvyšší soud zamítl dovolání katolické církve a katedrálu sv. Víta přikl státnímu. Proti rozhodnutí se nelze odvolat. Verdikt Nejvyššího soudu se opíral o vládní nařízení z roku 1954 o chráněné oblasti Pražského hradu. Podle něj „chrám náleží všemu československému lidu“.

Církve považuje rozsudek za nespravedlivý a nehodlá se vzdát. „Metropolitní kapitula se obrátí na Ústavní soud,“ uvedl mluvčí pražského arcibiskupství Aleš Pištora. Naopak stát verdikt uvítal. „Rozhodnutí jsme předpokládali, pro Správu Pražského hradu se nic nemění,“ řekl mluvčí prezidenta Radim Ochvat. Dnešní rozhodnutí Nejvyššího soudu jen potvrzuje předchozí pravomocné rozsudky.

O navrácení katedrály do rukou církve usilovali i lidovci. „Já osobně se s rozhodnutím neztotožňuji, ale respektuji ho,“ řekl předseda KDU-ČSL Jiří Čunek. Podle jeho názoru by chrámy měly zůstat těm, kterým vždy patřily. Zdůraznil, že je to jeho názor a lidovci jako strana se případem zabývat nebudou. Předseda

strany, v jejichž řadách je mnoho katolíků, uvedl, že nechce ani odhadovat, kolik stranických kolegů sdílí jeho názor na věc.

V souladu s nařízením z roku 1954 stát katedrálu zkonfiskoval a od té doby církve usiluje o její navrácení. Soud se sporem začal zabývat v roce 1992, kdy církve podala proti České republice žalobu o vlastnictví katedrály a dalších přílehlých nemovitostí. Soudy dvakrát pravomocně rozhodly a v obou rozsudcích přikly katedrálu církvi. Poprvé Obvodní soud pro Prahu I rozhodl v roce 1994 a Městský soud před třemi lety jeho verdikt potvrdil. Tehdy církve dokonce převzala klíče od chrámu a začala se o něj starat. Proti oběma rozhodnutím se stát odvolal k Nejvyššímu soudu, který loni v únoru rozhodl, že vlastnictví všeho lidu je vlastnictvím státu. Stát tak na základě tohoto rozhodnutí a po dohodě s církvi v dubnu 2008 převzal katedrálu zpět do své péče. Proti tomu se církve odvolala a spor pokračoval. O navrácení chrámu do rukou církve žádal loni v říjnu české politiky i papež Benedikt XVI.

TEREZA MALKUSOVÁ

Katedrála sv. Víta odedneška definitivně patří státu

Foto iDnes

Kandidátku zelených do eurovoleb povede Bursíkův náměstek Jan Dusík

Jan Dusík (vpravo) povede kandidátku do EU.

Foto archiv

Republiková rada Strany zelených vybrala v sobotu 28. února své kandidáty do Evropského parlamentu. Do čela kandidátky byl zvolen náměstek ministra životního prostředí Jan Dusík. Na druhé místo se dostala poslankyně Kateřina Jacques a na třetí poslanec Přemysl Rabas. Čtveřici prvních kandidátů doplnila socioložka Jiřina Siklová.

Hlavní prioritou zelených při sestavování kandidátky byl vyvážený poměr mužů a žen. „Moment, který nás odlišuje od všech ostatních politických stran v těchto volbách, je rozhodnutí, že kandidátka bude založená na principu žup, tedy střídání žen a mužů spravedlivě 1:1,“ uvedl předseda zelených Martin Bursík.

Ačkoliv si Jacques odnesla z kraje devět nominací, tedy o tři více než Dusík, rozhodla se o první místo na kandidátce neucházet. Důvodem prý

byl fakt, že Dusík reprezentuje hlavní téma evropské kampaně zelených – téma klimatu, životního prostředí a vytvoření nových zelených pracovních míst v reakci na dopady finanční a hospodářské krize.

Jan Dusík pracuje na Ministerstvu životního prostředí od roku 1998. Ve funkci prvního náměstka působil od dubna 2007. V letech 2003–2004 pracoval v Evropské komisi na Generálním ředitelství pro životní prostředí.

V případě, že budou zvoleni Kateřina Jacques a Přemysl Rabas, musí oba odstoupit z Poslanecké sněmovny. Na jejich místa by nastoupili písničkář Jaroslav Hutka a bývalá ministryně pro lidská práva Džamila Stehlíková. Bursík řekl, že situace v Poslanecké sněmovně by se tím nijak výrazně nezměnila a poslanecký klub by dál zůstal součástí koalice.

Úzké vedení zelených po stranickém sjezdu v roce 2008 deklarovalo, že v případě neúspěchu ve volbách do Evropského parlamentu dají své funkce k dispozici. Kateřina Jacques řekla: „Krajské volby a situaci, v níž se nacházíme, můžeme označit jako pomyslný šach. Kdybychom prohráli také volby evropské, byl by to mat.“

Na sobotním zasedání se hodně mluvilo o stranické rozpolcenosti. Vnitrostranická frakce Demokratická výzva v čele s Danou Kuchtovou se sešla před jednáním s prvním místopředsedou zelených Ondřejem Liškou a předsedou Martinem Bursíkem. Ti je vyzvali, aby frakci zrušili, pokud chtějí mít své zástupce na předních místech kandidátky. Demokratická výzva takový návrh odmítla, a proto se nikdo z frakce do první třináctky nedostal.

PAVLA KLIMEŠOVÁ

Špičky Unie řešily na mimořádném summitu hospodářskou krizi

V Bruselu se konal neformální summit Evropské unie věnovaný řešení hospodářské krize. Na neděli 3. března ho svolalo české předsednictví a poprvé summit vedl český premiér Mirek Topolánek. Vyjádřil názor, že Evropa může dopadům současné krize čelit jedinečně tím, že bude postupovat společně a koordinovaně za současného respektování stávajících pravidel. Jedním z hlavních bodů jednání byl protekcionismus. Politici se shodli, že dosud žádný nezaznamenali.

„Já se domnívám, že Evropská unie ještě nečelila takové krizi, protože čelí několika krizím – finanční, reálné ekonomiky a také energetické,“ řekl Mirek Topolánek a dodal: „Musíme zlepšit regulaci finančních institucí a dohled nad nimi. Potřebujeme Evropu bez bariér, Evropu s pravidly.“

Obavy z protekcionismu, tedy že by některé státy přistoupily k ochranářství svých ekonomik při přijímání balíčků finanční pomoci, se nepotvrdily. Náznaky se však nedávno objevily ve Francii, která chtěla pomoci tamním automobilkám stáhnutím výroby z poboček v jiných státech zpět do země vína a sýrů. Týkalo se to i České republiky – z Kolína se měl stěhovat závod PSA Peugeot Citroën.

Od plánu nakonec Paříž ustoupila. Chce svým automobilkám v průběhu pěti let půjčit šest miliard eur výměnou za to, že své závody ve Francii během půjčky nezavřou. Francouzský prezident Nicolas Sarkozy vyjádřil spokojenost s podporou Evropské komise vůči záchranému plánu a uvedl, že Francie ani

žádná jiná země sedmadvacítky se podle něj k protekcionismu neuchýlila. Spolu s německou kancléřkou Angelou Merkelovou sdílí názor, že silná finanční podpora automobilkám pomůže zároveň dodavatelským firmám, které tak nebudou nuceny masivně propouštět.

Evropská komise schválila 200 miliard eur na podporu evropských ekonomik a na summitu měli lídři Unie projednat možné využití a rozdělení těchto financí. Maďarsko zde vzneslo návrh na vytvoření fondu pro finanční podporu střední a východní Evropy, kde krize vážně zasáhla banky. Návrh, který počítal s podporou až 190 miliard eur, ale neprošel. Pomoc v podobě 24 miliard eur však těmto státům nabízí Evropská banka pro obnovu a rozvoj, Evropská investiční banka a Světová banka. Slovenský premiér Robert Fico v souvislosti se situací střední a východní Evropy mluvil o tom, že Slovensko se i přes tíživou ekonomickou recesi pokusí nepřekročit schodek veřejných financí nad hranici tří procent HDP. Fico je proto ochotný přistoupit i na škrtu ve státním rozpočtu.

Mirek Topolánek po skončení summitu také potvrdil, že 5. dubna se v Praze uskuteční summit Unie a Spojených států, který navštíví i nový americký prezident Barack Obama. Další unijní summit čeká Prahu v květnu, kdy budou politici debatovat o narůstající nezaměstnanosti, která by podle Evropské komise měla v příštím roce dosáhnout 9,3 %.

JANA NIEDERMEIEROVÁ

Ještě více Fleše najdeš na portálu www.fles.fsv.cuni.cz

Pochyby: mocné a vytrvalé pouto nejistoty

Zřejmě nikdo nepochybuje o hereckých kvalitách Meryl Streepové ani Phillipa Seymoura Hoffmana. Ti budou pro diváky pěti oscarovými nominacemi ověřeného filmu režiséra a dramatika J. P. Shanleyho největším lákadlem. Pochyby jsou snímek, který se na první pohled tváří jako upjaté katolické drama, jehož tématem je tolikrát ohrané církevní klíše. Příběh o zkaženém faráři, který pod rouškou přátelství ubližuje bezbranným chlapečkům a citově chladné řádové sestry, která ho hodlá zničit, není na první pohled skutečně příliš objevný a dnes už ani pobuřující. O to větší je divákovo překvapení, že zmíněné schéma je jen těmi nejhrubějšími základy, na kterých toto živelné a emotivní dílo stojí.

Píše se rok 1964 a nejen v církevní škole svatého Mikuláše v Bronxu právě nastává období velkých změn. Umírají staré pořádky a jistoty, symbolizované přísnou ředitelkou a sestrou Aloysius (Streepová) a přicházejí ty nové, zastoupené rošťáckým otcem Flynnem (Hoffman). Ten hraje basketbal, kouří, hlučně se směje, sladí čaj a svým vřelým vztahem ke studentům se pokouší o uvolňování přísných a nesmyslných pravidel. Sestra James (překvapivě dobrá Amy Adamsová) si však všimne trochu zvláštního vztahu Flynny a černošského studenta Donalda Millera. Svěří se s tím sestře Aloysius, která od té

Amy Adamsová a Meryl Streepová sdílejí své pochyby.

Foto archiv

chvilu podezřívá otce Flynny ze zneužívání Donalda. James, idealistická mladá jeptiška, si není stoprocentně jistá, zda to, co viděla, vůbec něco znamenalo, a během událostí, které následují, je sužována obrovským pocitem viny. Jak se střet mezi oběma rivaly stupňuje, ztělesňuje James celkem přesně diváka, zvaž-

je argumenty a přesvědčivé chování obou stran a snaží se přijít na to, zda může vůbec najít nějaké řešení. Pochyby postav se tak mění v pochyby diváka, neboť precizní herectví Streepové a Hoffmana neumožňuje nabýt jakékoli jistoty. Postava zoufale nešťastné paní Millerové (Viola Davisová) do všeho vnáší ješ-

tě větší zmatky a otázku, zda to pravdivé a správné je vždy také nejlepší.

Na celém snímku je bohužel neustále patrná jeho velice zdařilá divadelní předloha. Vše, co krásně funguje na jevišti, ale nemusí zcela platit na plátně. Dlouhé dialogy, přestože brilantně vystavené, vyzně-

jí občas ve filmovém podání do prázdna, projevuje se jistá křečovitá teatralita, která napětí spíše brzdí, než posiluje. Shanley totiž nevyužívá všechny možnosti příběhu „oddělit“ (kromě vizualizace kázání o klevetivě ženě a spoustě poletujících peříček). Záměrně strohá barevnost snímku a minimalisticky čistá kamera Rogera Deakina s ostrými detaily tváří však výsledný dojem zachraňuje.

Nečekejte však, že se dozvíte, zda je Flynn obětí či padouchem, nebo Aloysius bojovnicí za morální hodnoty či fanatickou milovnicí starých pořádků. Zůstanete na pochybách, a to nejen na těch, které režisér plánoval. Pochyby jsou totiž rozporuplným snímek, který se divákovi kvůli své chladnosti nedostane pod kůži, ale zároveň na něj chce tak naléhavě zapůsobit. Nestane se kultovním filmem, který by nás přesvědčil, že „pochyby mohou být stejně mocným a vytrvalým poutem jako jistota“. Nabízí však možnost přemýšlet, zda je až přílišná jistota v obecně platných principech správná. Jsou pochyby spásou, prokletím, nebo jednoduše jsou a měli bychom je akceptovat jako důležitou součást vývoje? Nikdy nemůžete nic vědět naprosto jistě a ani není nutné vždy nabídnout správnou odpověď. A od Pochyb ji skutečně nečekejte.

TEREZA KROBOVÁ

Nechtěné kontrasty na výstavě k 50. výročí okupace: Tibet myslí

Fotografie, užitě umění, tradiční náboženské malby na plátně nazývané thanky, sochy Buddhy a dalších postav tibetského náboženství či ukázky textů a knih tištěných z dřevěných matic (tzv. pečha). Rozsah výstavy Tibet myslí je široký, prostor dvou pater Novoměstské radnice, ve kterých se expozice rozléhá, už naddimenzovaný. Ve výběru exemplářů asi neexistovaly jakékoliv překážky. Kurátoři jakoby vytipovali všechny dostupné kusy sbírky nazdařbůh, bez snahy oddělit zmo od plev.

Vznikají tak nechtěné třetí plochy. Tři drobné kuriozity, nedoostřené, v nesprávném místě ustřížené fotky Marka Vašuta vedle olbřímých panoramatických děl Pepy Středy nabízejících energickou duchovní kontemplaci. Lacině pobrukováání do rytmu poskytovatele finanční zástity (rozuměj Bémův samolibý usměv na vrcholu Mount Everestu) versus tvrdý

život v čínské realitě chudoby. Fotky z dalajlamovy návštěvy Prahy aneb potřesení rukou desetkrát jinak proti minimalistickému introspektivnímu rozkladu diváka před obrazem Meditace dovnitř Jiřího Komatovského.

Těžko srozumitelné jsou bohužel tabulky u exemplářů, sesbíraných z Národní galerie, Náprstkova muzea a od soukromých sběratelů. Popisky předkládají buď do vět seskládaný seznam bibliografických údajů toho kterého umělce, nebo výkladový slovník zahlcený odbornými názvy.

Ač je hlavním cílem výstavy Tibet myslí připomenutí padesátého výročí odchodu čtrnáctého dalajlamy do exilu, (nejen) politický přesah jí citelně chybí. Jako každé připomenutí Tibetu má však i tato expozice, probíhající do 14. dubna, smysl.

Tibet myslí, Novoměstská radnice, Karlovo náměstí 1, Praha 2

PETR BOŘUTA

Jedna z fotek, které jsou na výstavě k vidění. Hlavní město Tibetu Lhasa.

Foto: Pepa Středa

Znovu silné melodie zabalené do nového zvuku, to jsou U2 2009

Ne každá kapela má po dvaceti letech své existence potenciál neustále oslovovat svoje fanoušky silnými melodiemi, zachovávat si svoji tvář a přitom nezít jako svůj vlastní revival. V tom je velká síla U2.

Nesjou kapelou pro pár zasvěcených. Nic se nestane, když si posluchač pustí nejnovější album No Line On The Horizon, aniž by byl blíže seznámen s předchozí tvorbou. Skupina totiž nemá ve zvyku uzavírat se před světem a tvořit jen svoji specifickou muziku jako spousta jiných legend. Naopak má neustále oči dokořán, a proto na svých deskách zní vždy ohromně současně. Velký podíl na tom nese také pečlivý výběr producenta – v případě nové desky jde o osvědčeného Briana Ena.

Čtyři roky po vydání poslední desky How To Dismantle An Atomic Bomb U2 z Irsku opět upozorňují svět, že se svého zaslouženého místa v rockové hudbě jen tak nehodlají vzdát. A troufám si tvrdit, že po-

kud budou i nadále vydávat podobně kvalitní desky, jakou je No Line On The Horizon, jejich odchodu do důchodu se jen tak nedočkáme.

Některé U2 zavrhlí již před deseti lety s tím, že studny svojí dokonalosti vyčerpali. Zlomové album Pop tehdý „procedilo“ fanoušky, ale zároveň oslovilo nové generace. Na dalších deskách už skupina experimentovala o poznání méně, napsala pár stadiónových hitů (Beautiful Day atd.), ale stále jako by tomu chybělo to „něco“, co kdysi dělalo Achtung Baby „jedním z nejlepších alb téhle irské legendy“. Kapela se však navzdory všemu, co stálo proti ní, svoji tvorbu posouvala dál. Výsledkem je No Line On The Horizon.

Jedna z věcí, kterou si U2 na albu zachovávají, je koncepční pojetí. Skladby si můžeme představit jako články, které mají každý na desce své specifické místo, odstranit jeden by znamenalo narušit souslednost příběhu. Dynamickému singlu

Get On Your Boots velmi prospělo zařazení do druhé poloviny desky, kde je obklopen skladbami výrazně jinak stavěnými, a přesto zde nepůsobí jako rušivý element. Sedmiminutové skladby (například Moment Of Surrender) nenudí, jsou jakýmsi odkazem na doby I Still Haven't Found What I'm Looking For, a mají i podobný efekt. Jednou z nejvýraznějších změn je zvuk – velmi zásadní roli hrají jednotlivé nástroje (za bližší zmínku stojí například vynikající kytara v Magnificent), které zde hrdě drží krok s progresivním vokálem Bona Voxe. A ten dokazuje, že je stále v perfektní formě.

Kritiky hlásají, že No Line On The Horizon je nejlepším albem skupiny od dob Achtung Baby. Podobná prohlášení nemám ve zvyku podporovat ani vyvracet, faktem ale je, že nové album je to nejlepší, co U2 mohli v současné době přinést na trh.

ELIŠKA MOROCHOVIČOVÁ

Pražská zákoutí a mosty k vidění v Jindřišské věži

Od prvního do posledního březnového dne hostí 2. a 3. patro Jindřišské věže výstavu fotografií pražských mostů a zákoutí, Pražské mosty Richarda Homoly/ Praha oči-ma Josefa Richtera.

Výstavu zahájili v neděli Richard Homola s Nikolou Richterovou, dcerou předloni zemřelého Josefa Richtera. Promluvil ještě fotografický teoretik Jan Kříž, který zpracoval portfolia obou umělců a připravil si krátké zhodnocení jejich tvorby.

Josef Richter vystavuje ve třetím patře. Jeho fotografie pocházejí z let 1977–1981, výtvarnou formou dokumentují v toku času již zmizelá pražská místa. Často v umělcově hledáčku uvízla zákoutí, kterých bychom si jinak ani nevšimli. Velmi emotivní jsou třeba fotografie bývalé barrandovské plovárny, která je ukryta v bujícím porostu nebo pohled na ulici, kde se na jednom jejím konci za laťkovým plotem krčí

stará chaloupka a na druhém vyčnívá rozestavěný panelový dům. Podle Jana Kříže můžeme v jeho fotografiích často rozpoznat nádech existencialismu.

Zato Homolovy Pražské mosty jsou až mystické. Vybírá si neobvyklá místa, ze kterých fotí, volí rozličné denní i noční doby a různé časy expozice. Pojímá fotografování jako hru se symboly. Výsledkem jsou snímky pražských mostů, které mají jednak nepopiratelný dokumentární charakter, ale větší hodnotu v tomto případě má fotografovo umělecké pojetí.

Oba autoři mají skutečně zajímavé a neobvyklé fotografické projevy. Připomenete-li si rádi zmizelou Prahu či se Vám líbí mystika té současné, zavítejte.

Jindřišská věž, Jindřišská ulice, Praha 1

SIMONA BERÁNKOVÁ

